ГОДИНА IV.

Русчунъ 18 Септемврий 1882.

За Обявления се заплаща:

БРОЙ 21

Сръда и Съббота. Цѣна:

Излиза два пъти въ сединцата всъка:

Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ. Неплатени писма не са приематъ.

Сичко, което са отнаси до въстника, надписва са направо до

Ржкописи назадъ се невръщатъ.

За всъки редъ при пръвъ ижть 20 стот. За " " вторий ижть 10 "

За година. . . 5 ср. рубли нови. За шесть месяци 3 ср. рубли "

Pycce 17 Cent. 1882

Могли бихме да върваме че дъйствително се желае една добра организация, едно справъдливо и безпристрасно дъйствие, въ постижение на огромнитъ нужди които имаме, ако се заборавеше миналото, ако се помиряхж двътъ съществующи партии въ насъ, ако сждоветъ постживах м по-безпристрастно, ако се прекратяхж личнитв гонения, ако се вджинение що годъ довърие, къмъ началство и власть, къмъ мисли и убъждения; за жалъ обаче, ония отъ които тръбваше да се въздаде, довърие, почетъ и уважение къмъ сичко, като докажжтъ не само словомъ, нъ и деломъ, че тв сж истинскитв патриоти, доброжелатели и спасители на отечеството, видъхме че вършжтъ съвсемъ противното! Не словата сж, които вджхватъ довърие, но дълата; не сж голитъ хвалон, които препоржчватъ човъка, но добритв двла.

Ще повърва ли съкий, че въ насъ не щете да има нито ронтания, нито опозиция, нито незадоволетвия, нито протиена дума, ако се на нищо неприпятствуваще, ако се никой не хулеше, ако се неприсладавахж извастни личности, ако не са издавахж съдон по противнить убъждения, ако не са вършеше сичко по угождение? Не щише казваме, да има никаква противна речь, ако се не бъще вършило онова, което се върши, ако се бъще оставилъ съкий свободно, да си слъдва заниманието. Не само съ дов'врие, но и съ благодарение цфине съкий да полавдне на работить, когато видъще, че сичко става по единъ законенъ редъ, справъдливо и безпристрастно, а не умишлено и съ задня цъль.

Прекратението на партиитъ, на негодованията, на противодъйствията и на сичко неблагоприятно, което не дава и неможе да даде добъръ ходъ и исходъ на работитъ, тръбвание да се земе въ сериозно внимание отъ когото се сл'вдва и да се прекратене още отъ зачало, като се употребяхж благоразумни срвдства, благи постъпки и голъма честность. По тосъ начинъ напълно сме убъдени, че въпроса за претенции на частни воли и желания, на консерваторски и либералски принципи и идви, щвше да се уравни и помири безъ всъко лоше впечатление; не щѣхж сждоветѣ да се занимаватъ съ излишното сждение на либерали, не щъхж да са разнасять оплаквания, не щъше да се дъли народа на части, не щъхме да останемъ нъколко години назадъ въ успъхм си и работить щахж по-скоро и по-лесно да си влъзжтъ въ правилния пжть. Но ако е юила цвльта да се прави опитъ въ едно и друго, безъ да има отъ това некоя полза, то той мислимъ стана и доволно му бѣше врѣмето, нека сега отъ направенния опить, да се постжин по-искренно и навърно ще има успъхъ.

Отъ многото объщания и ожидания,

а то е: да се неприследвать частнить убъждения, да се остава съкий свободно поне да мисли; но за жалъ и убъжденията не са оставихж на спокойствие и надъ тъхъ се постави контрола! А тамъ гдъто се приследватъ частнинъ убъждения, тв са вкореняватъ поввче, ставатъ посилни и трудно се измъняватъ.

Пмаме много примъри, които ни доказватъ, че всъка буйность, съко насилствие, претиснение, несправъдливо обращение, не сж имали добри следствия, слъдователно ако се избъгвать, ивма какво да се повредътъ нито държавнить, нито народнить интереси.

Бъхме и злочести и щастливи, наскърбени и въсели и пакъ наскърбени; нашия народъ безбройни чудеса е прекаралъ, неизказани злини е видълъ. Той на сичко е навикналъ, къмъ сичко се отнася миромъ, по историята бележи, тя оценява заслугите както и злините, отъ нея тръбва да се боимъ, отъ неих да се пазимъ, да ни не запише имъто съ черни букви.

II.

За избирателнить списъци.

Правото за гласоподавание е основано на записванието въ избирателнитъ списаци (чл. 1). Списацитъ се съставляватъ за всъка община отдълно (чл. 5). Всъкий избиратель прочее тръба да се привърже обязателно къмъ една община (чл. 18 и 19). Тъзи мисль се зае отъ посятдния законъ за избиранието на народни представители (чл. 16), законъ приетъ отъ Народното Събрание (17 Декемврий 1880 год.)

За да се опредълять необходимить условия, по които може да бяде нѣкой записанъ въ избирателнитъ списъци, взеха се, съ иткой твърдт маловажин исклю чения, опредъленията на закона за общинить, изработенъ отъ Държавния Съвътъ. Тъзи условия см: избирателя да е навършилъ 21 година и да е Български поданникъ. Слъдъ това иде изброението на неспособностить, спречь на качествата копто не позволявать на гражданина да е избиратель,

Вельний е съгласенъ че тръба да се лишава отъ избирателно право умоповреденить и тызи конто могжтъ да се считать за опятнени по сждъ и чрезъ безчестенъ занаятъ (чл. 4).

Кокато нъкой е осмденъ на тежко наказание, сиречь най-малко на една година затворъ, тяжестьта на претьрићното наказание доказва достаточно тяжестьта на виновностьта му, безъ да има нужда да се опредълять причинитъ за осжжданието.

Не е обаче сжщото, когато е въпросъ за по легви наказания. Тука причината за исключение произлъз ва повече отъ характера на безчестието, което зано съ нъкои видове престыпления. Освъвъ това изисква се щото наложеното наказание да не бъде по малко оть извъстенъ минимунъ и да цадминава единъ мъсець тъмниченъ затворъ.

Въ числото на неспособнить ильзвать осжденить за измама въ качеството и количеството на продадената стока, това което е единъ видъ мошеничество.

Исключавать се отъ избирателнить списъци военнитъ, които се намиратъ въ дъйствителна служба. Насивната покорность, която тъ длъжать на Държавата, отнема имъ потръбната свобода за да бядять избиратели. Тъ не биха могли да иматъ тъзи свобода освънъ въ ущърбъ на необходимата дисциплина (чл. 2).

Държавний Съвътъ не безъ причина е изискалъ въ общинския си законопроектъ отъ избирателитъ да притежавать недвижими имоти (чл. 2 и 3) или да бжджть синове на землевладълци, или да се занимавать съ независимо занятие. Нуждно е наистина щото единъ человъкъ дъйствително да е установенъ въ страната или чрезъ своить интереси, или чрезъ интересить на можение поне баремъ едно да се сбждне, фамилията си, или, въ отсятствие на такива, да пред-

ставя поне за гаранция личната си независимость, за да има право да бъде избиратель, защото иначе, безъ тия ограничения, страната може да падне въ ржцѣ на хора, които итматъ интересъ да владъе въ нея сигурность, тишина, редъ и законность, но напротивъ иматъ интересъ да владъе въ нея безредието, несигурностьта и разстройството.

Може да се допустижть безусловно за избиратели, бившить офицери, и унтеръ офицери, държавнить и общинскить чиновници, на които заслугить гарантирать способностьта и нравственностьта имъ.

Предлагаемийть законъ не прави разлика, отъ точка зрѣние на избирателното право, между разнитъ видове избори (чл. 1 и 2). Сжицитъ условия, които Държавния Съвътъ е предложилъ за участвувание въ изборить на общинскить управления, ще тръбва да се изисквать за другить избори.

Съ сжществуванието само на единъ избирателенъ списькъ въ всъка община, се избъгватъ двойни трудове и погръшки.

Проекта обаче полага за начало, че за да може единъ избиратель да вземе участие въ изборитъ за депутати и членове на окржжнить съвъти, той тръба поне да представлява ония гаранции, които се изисквать отъ всекиго, за да може да вземе участие въ изборить на общинскить съвъти. Каза се по-горъ, че ественното съдалище на избирателнитъ списъци е общината. Гражданина се привързва на Държавата чрезъ общината. Той черпи отъ нея началото на своитъ политически права. Той тръба да бъде по особенности тъй и въ България, гдъто общинското чюветво е било всъкога толкова развито и живо. Общинскитъ избори ще бжджть следователно источника на другите. Нека се забълъжи още и това, че всичкитъ избори ще ставатъ по единъ и същи начинъ, спречь първостепеннитъ избиратели ще избиратъ всткога само гласнитъ, които отпослѣ ще извършатъ окончателнитѣ избори (чл. 28). Всъкий изборъ, даже не общински, споредъ начина, по койго той ще става, ще има следователно общински характерь, защото съвършенно нелогично щеше да бжде ако се изискваще различни избирателни способи за извършвание двъ еднакви дъйствия.

Следъ като се определи за всичките избори способностьта на гражданеть, тя тръбва да се изрази чрезъ вписванието въ избирателнитъ списъци.

Колкото сж по важни тізи списъци, толкова по нуждно бъще да се повъри провърката и надзора имъ на едно учреждение за независимостъта на което никой неможе да се сжмнъва. Това е предвидено въ 5 членъ, който предоставя на общинското управление или на особна коммисия, която това управление ще избира изъ помежду членоветъ си, направата и преглъжданието на тия списъци.

Тъзи списъци, распредълени на колони, ще съдьржать потръбнить свъдъния за всъки избиратель. За да не се усложнявать търсенията, показванието на годинить не се изисква въ тъхъ. Самото му записвание въ избирателния списъкъ е доказателство, че избирательтъ има повече отъ 21 години,

Въ една особенна колона ще се показва чрезъ особенъ знакъ, ако той има повече отъ 30 години, сиречь ако е избираемъ (чл. б). Този способъ ще да отърве управлението отъ съставлние безполезни списъци за избираемость. Когато некой гражданинъ се избере за гласенъ, сръщу изборътъ му може да се протестира, ако има причина за това. Списъцитъ за избираемость не би препятствовали на подобни потжжвания и по тая причина такива списъци сж излишни.

Съставения отъ общинското управление списъкъ се обявява чръзъ заявияние на видни мъста въ общинското управление. Той се публикува и въ въстницитъ, тамъ гдъто ги има. Датата на публикуваниего се констатира официално, защото отъ нея започева срока, въ разстояние на който списъка ще може да се поправи (чл. 7).

Всички оплаквания и заявления противъ списъка. се подавать въ първа инстанция на учреждението, което е съставило тоя списъкъ, спречь на общинското управление. Това учреждение ще се произнесе следъ като изслуша интересующить се лица (чл. 8).

Странитъ ще могжть да обтжжватъ това ръшение предъ една Върховна коммисия, които засъдава въ главния градъ на окръга. Болшинството на тъзи коммисия е съставено отъ членове принадлъжащи на изборни

учреждения (чл. 12). Двама отъ членоветъ съ лица отъ | жатъ едновръменно: съ новото управление тръба да | сждебното въдомство, на които съдъйствието е особено полезно, когато има да се разглъдвать отъ избирател на точка зръния въпроси за граждански права, за подданство или за мъстожителство.

Идента за тъзи Върховна коммисия е заета отъ 7 й членъ на приетия отъ Народното Събрание законт

за представителитъ. Вакона взема погръбнить мърки, щото книжата, коиго сж нуждни за ръшението на спора, да пристиг-

натъ до Върховната коммисия, скоро, сигурно и напълно (чл. 8, 9, 10 и 11).

По причина на административното си свойство, тъзи коммисия се произнася по внижата и документитъ и то дверемъ затворенямъ (чл. 13). Исйнитъ ръщения не подавжать на никакво обжалование, защото ти съставлява втора инстанция. Лицата, които см подалв заявленията противъ избирателния списъкъ, ще иматъ прочее двойна гаранция — изборни сждии и сждъ отъ двъ инстанции.

Подирь, като се изминять опредъленить срокове за заявления и за предизвиканить отъ тъхъ ръшения, избирателния списъкъ ще се състави въ окончателната си форма (чл. 14). Той всъка година се преглъдва и се поправя споредъ новить положения (чл. 15 и 16). Като се приключи окончателно на 31 декемврий встка година, той е въ сила пръзъ течението на цълата слъдующа година (чл. 17).

Презъ всичкото това врѣме всичкитѣ избори, които би станжло нужда да се направать, се извършвать на основание на тия списъци.

III.

По изборить за общинскить управления.

За да бъде изкой избранъ за членъ въ общин ското управление изисквать се двъ условия. Да е придобилъ чрезъ тридесеть годишната си възрасть умственна зрълость и да живъе въ общината, за да може да испълнява обязанноститъ, които му се налагатъ отъ закона; защото може да се случи, че нъкои хора притъжаватъ недвижими имоти въ една община, нъ се записали въ избирателнитъ списъци на друга община, дъто тъ не живъятъ (чл. 33).

Безкнижнить, които не би могли да бжджть иметове, не се исключавать отъ общинското управление, гдъто отъ тъхъ се изисква само да даватъ миъния. Закона оставя това на благоусмотрънието на избирателитъ

Огъ общинскитъ управления тръба да се исклю чавать (чл. 34) окржжнить управители и околийскить началници, които не могътъ да участвуватъ лично въ управлението на общинитъ, защото тъ тръбва да ги надзирать: чиновницить, конто имать отблизо сношение съ населението, на което тъ не могжтъ да просятъ гласоветъ безъ ущърбъ на своята независимость; финансовить агенти на Държавата, които тръба да останжтъ независими отъ управлението на общината; учителить, общинскить чиновници тъй както и ония, които иматъ вземанье и давание съ общината, не могжтъ тоже да влажть въ състава на общинския съвать, който е длъженъ да ги нэдзирава. Съ една дума отъ това управление се отстраняватъ всичкитъ, които получавать плата отъ Държавното или общинското съкровище, първитъ защото могжтъ да иматъ надзора надъ тия управления, и вторить защото сж служители на сжщить управления. Отстранявать се тоже оть общин скить съвъти и ония, които имать контракти съ об щината, понеже тая последнята е длъжна да бди за точното имъ испълнение на тия контракти, а това е невъзможно, щомъ тъ могжть да сж членове на управлението.

Числото на членоветь на общинскить управления е съразмфрно съ числото на избирателитъ (чл. 38). Управленията, за да бжджтъ добръ съставени, тръбва членоветь имъ да не сж многобройни. Въ Столицата половината отъ членоветъ ще се назначавать отъ НЕ-ГОВО ВИСОЧЕСТВО. Въ Столицата висшата власть тръба да упражнява до нъхадъ своето влияние върху управлението на единъ градъ, който има привилегията и отговорностьта за прибиванието на Държавния Глава и на висшитъ държавни учреждения, и въ който се съ средоточавать всичките висши учреждения на отече

Общинскитъ управления се назначавать за четири години. На имета, взеть отъ тахния съставъ и задължевъ да има съ тъхъ отношения на взаимно довърие, тръба да се предостави отъ общинския законъ власть за толкова време, колкото и на членоветь. Защото, съ кратковременното служение ще дохождать на властьта вметове и членове неопитни, и следователно малко способии за работа и за защита на общинскитъ интереси (чл. 39). Когато вмета и състава на управлението отиватъ съгласно, необходимо е да се внимава добръзда не се турне въ безпорядъвъ общинската администрация чрезъ допълнителни избори, съ цъль за промънение на имета или една, часть оть състава на съвъта. Общинското управление и кмета траба да престанять да слу-

дойде и новъ кметъ.

Безъ съмићние, на това може да се възрази, че съ промънението на цълия съставъ новото управление ще да има затруднение за да слъдва недовършенитъ предприятия отъ предшественното управление.

Но по добръ тин управления да идатъ едно слъдъ друго съ една извъстна трайность, отъ колкото да се съставять управления, които да се спявать твърдъ често чрезъ нови избори и промънения на лицата (чл. 40). Освънъ това, смиествува надъждата, че избирателить ще даджть гласа си на слъдующить избори за по достойнить членове на предишното управление, тъй щото дълата на общината нъма да се замъдляватъ чрезъ новить избори за цълия стегавъ на общинското управление, слъдъ като см били добръ водени въ разстояние на четири цъли години.

Нева сега видимъ какъ гласнитъ, избрани по горъизложений начинъ, ще да дъйствуватъ при избиранието на общинското управление.

Задължени да се явятъ въ зданието на общинско то управление, съгласно съ членоветъ 31, 32 и 42, тъ ще намърять тамь избирателното бюро да е заело своето мъсто. То е съставено отъ лица, които притъжавать въ най високъ размъръ довърието на своитъ съграждане (чл. 44) спречъ отъ кмета и отъ първитъ двама членове на общинското управление. Назначението бюрото отъ избирателитъ при започваньето на изборитъ е дъйствително осъдено отъ всичкитъ публицисти. Вићето да произлъзва отъ массата на избирателить и да представлява тъхното мичние, назначаванието става въ тия случаи отъ малцината избиратели, които присжтствувать при отварянието на изборить и които често бивать най буйнить и най малко мждрить бездыници. Такова назпачение, публично направено, има това неудобство, че открива още отъ началото на избора на мъренията на тъзи, които гласоподаватъ и по този начинъ се нарушава тайнната, която тръбва да господ ствува въ избирателнитъ дъйствия (чл. 46). Освънъ това, тоя изборъ, направенъ често внезапно и безправедно, развълнува всичкого избирателно тъло, иодига страстить и става причина за скандали и стълкновения, които препятствувать на добрия вървежъ и удачния резулгатъ на избора.

Опредъленията, които се отнасять до запазванието порядъка при изборить, см засти отъ законопроекта на Държавния Съвътъ върху изборитъ на общинското у-

Избирателитъ подавать бюлетинитъ си сгжнжти на предсъдателя или на единъ отъ членоветъ на бюрото. който ги надписва и ги пуща въ кугията. Освънь това тука не тръба да се забравя, че на зећкий избиратель е предоставено правото да стои въ салата презъ всичкото време на изборить и да надзирава тъхната правил-

Членоветь 52, 53, 54, и 55, се занимавать съ преброяваньето на гласоветъ; членоветъ 56 и 57 съ протокола за избора.

Ако двама кандидати получатъ същото число гласове, вижда се предпочтително да се приеме избора на тогози, койго е по старъ, за да се избегне затрудне нието на тегление жребие (чл. 55).

Тука нъма нужда отъ преброители на бюлетинитъ. Тъхната помощь би била съвсъмъ излишна; бюрото е достаточно да преброи гласоветь, защото за изборить на общинскитъ съвъти не ще да има никога повече отъ сто гласни.

Както въ изборить на първостепеннить избирате ли, тъй и при избора на общинското управление, за да се получи сдинъ резултатъ, изисква се щото едно извъстно число избиратели да взематъ участие въ из бора. Най първо гласнитъ идватъ винаги въ значително число. Послъ безъ да се прови разлика между избиратели и гласни, тръба да се забълъжи, че ако закона изисква едно опредълено число избиратели и това число не се напълни, тогази неостава друго средство, освънъ избора да се отложи за нъкой други день, въ койго той тръба да бжде окончателенъ, каквото и да било числото на избирателить. По на този втори день избирателить, уморени оть несполуката на първото опитвание, биватъ винаги по малко отъ колкого първия пжть. Тъй щото ако въ първия опредъленъ день избора не се е състоилъ, само защото не е имало нуждното число гласове, то на втория день, числото на избирателить, които ще се явять при урнить, ще е още по малко; тъй щото лицата, конто се избиратъ въ тоя втори день, получавать обикновенно по малко гласове отъ гласоветь, които сж получили лицата на първия день и се ползовать следователно съ довфрието на по малко избиратели отъ колкото предишнитъ.

Но ако не се располага съ избирателить, конто не сж дошли на изборить, располага се съ тъзи, които см дошли; следователно тил последните требва да се накаратъ да съсредоточатъ гласоветв си въ достаточно число за да извършатъ тосчасъ изборитъ (55 и 56). Ет о по коя причина едно второ гласоподавание става веднага, ако въ първото гласоветъ сж били ра- мъстното по сжщето това, остава да додемъ до заклю-

спилени. Това е твърдъ добръ предвидено въ членъ 24 отъ закона за избирание представители. --

Кандидатить, които еж получили най многото гласове, се съобщавать на властьта за да ги подгвърди, и чрезъ това да ги облече въ нуждната тъмъ власть за испълнение на правата и обязанноститъ, които закона имъ дава.

Веткий избиратель е свободенъ да пряви заявления противъ изборить (чл. 60). Тия заявления се подавать на окражния съвъть (чл. 61), който е висше учреждение и на когото избирателното происхождение гарантира независимостьта му.

Този съвътъ ще да издава постановленията си по административенъ редъ, защото той е административно учреждение.

(Слъдва).

Едно разяснение на ст. 33 отъ допълнението къмъ Временитъ Сждебни правила и 924, 925 и 926 отъ Врем. Сжд. Правила.

(Продължение отъ брой 20).

Вгоро, заключението на прокурора тръба да се изслуша и по дъла на глухонеми и умомшени. Тъй като по силата на 19 ст. за тъзи лица -- некатъ тъхнить родители или настойници, то, разбира се че и самийть искъ може да бяде предявенъ отъ тъзи последните, нъ за това да се изслуша прокурорското заключение, нёма нужда, щото умамшените да бъдъта. признати непременно за такива, въ този установенъ редъ, достаточно е, ако тъ напр. се намиратъ цодъ испигание, или когато се намиратъ подъ опека или когого неговото умоврћнождение е извћетно.

Освінь това, азъ сыль длъжень да забільжа, че заключението на прокурора тръба да бъде изслушано не само по дъла на умомшени и глухонеми, нъ въобще по дела, на които лицата страдаять отъ душевность или физически недостатоци, когато за тъзи лица на основание 19 членъ искатъ и отговарятъ техните настойници, напр. по дъла на лица, който са задържани съ еднотизмъ и пр., защото тъзи лица са равни съ тъзи умолишенитъ и глухонемитъ — и не са въ сила да подържатъ свойте интереси, и тогава да бждать представлявани отъ защитата на закона въ лицето на прокурора. Нъ не еднакво по дъла на всичкитъ лица, който се намиратъ подъ настойничество прокурора тръба да си даде своето заключение; тъй, по дъла които са дадени подъ настойничество за расточителность, сжда, не е длъженъ да изслушва прокурорско заключение, защото тъзи лица, ако и да иматъ подъ себъ си настойничество, на основание ст. 20, сами съ извъстни — ограничения се признаватъ за способни да искатъ и отговоріжть предъ сждътъ, слъдователно като такива тъ се признавать за способни да запазватъ своитъ интереси предъ сждътъ безъ прокурорско заключение. 2

«Трето, на основание 3 п. отъ 343 ст. се изисква прокурорското заключение и по дъла които мъстожителството имъ неизвъстно т. е. отсжствуватъ неизвъстно каде. Поводъ на това излиза въпросъ, по какви именно дела и лица, като лице съ безизвестноотехтетвующи, сжда е длъженъ да иска прокуроровото заключение: да ли по дъла които са признати за окончателно такива, или въобще по дъла на тъзи лица, на конто имуществото сабдствие тахната неизвастность се намира подъ веделието на настойническото учреждение? За удостовърение въ безизвъстность се възлага у насъ на сждебнитъ мъста и всичкото това удостовърение за безизьфетно отежтетвующить споредь нашия уставъ, се отнаея къмъ въдомството на окр. сждилища, които и установявать, пьрво, на основание ст. 1453 опредъление за възбуждание такова производство следъ като се удостовъри за безизвъстно отсжтствие, а второ, опредълението на основание ст. 1458 за призивание тъзи лица за съвършено безизвъстно отсжтствующи. Ако признаемъ, че сждътъ е дяъженъ да изслуша прокурорското заключение само по дела на лица, признати отъ окр. сждъ за безизвъстно отсктствующи на основание ст. 1458, по тъзи послъдствия, които, на основание гражд. материално право, имать да постжиять всекога по постановлението на окр. сждъ за признавание безизвъстноотежтегвующить лица, и имуществото на такива лица се отдаватъ или на наследниците или пакъ се зема подъ правителствено наглъдвание; да се иска прокурорско заключение по тъзи дъла, щеше се представлява не само за съвършено излишно, нъ по нъкога и не възможно, на това основание, че по признавание отъ окр. смдъ, лицето за белизвъстно отсмтегвующе, това лице никакъ нема нужда да си запазва своитъ интереси; то като неговить права приминувать или на наслъдницить или пакъ въ хазната и тогава ако и да е необходимо прокуроровото заключение, нъ съвсемъ по друго основание, или къмъ пълноправнитъ наслъдници, и тогава пакъ заключението на прокурора си нема мъстото. Ако пакъ подъ такъвъ начинъ признаемъ и прокуроровото заключение по такива дела на лица, които се признати за безизвъстно отежтетвующи се представлява за неучение и резултать, че прокуроровото заключение тръба да се изслуша по дълата на такива лица, за тъхно отсжтствие, на които само е възбудено производството въ окр. сждъ, когато сждътъ само постановива предварително опредъление на основание ст. 1453, за земание предпазителни мърки, за запазвание или подъ опека имуществото на отсжтствующийтъ. По дълата на тъзи лица явява се дъйствителна необходимость за запазва ние интересить имъ, които слъдствие отежтствието имъ, не са въ състояние сами да защитатъ, а затова по тъзи дъла (за отсжтствующитъ само) се изисква про куроровото заключение.

Нъкой и друга аналогия съ дълата на тъзи лица представлява и този случай, когато иматъ слъдствие неявявание слъдъ публикуванието по установления отъ ванона срокъ, на наслъдницить са зема подъ завеждание отъ настойническото учреждение, когото, дъйствителенъ ищецъ или отвътникъ се намиратъ още въ отсятствие, ако даже и безизвъстно отехтствие и никак во производство не е било възбуждано. Мене се чини, че и въ тъзи дъла, на послъднитъ лица се явява сж що необходимость за изслушвание прокурорското заключение за оградявание интереситъ на отсятсвтующитъ наследници, които сами не са въ състояние, споредъ отежтетвието имъ да се запазвать отъ неправилнитъ прегенции на другата страна. Азъ полагамъ, че по тъ зи дъла, заключението на прокурора тръба да се из слуша и то на това основание, че еднаквостьта на при чинить, които се предизвикали това или друго поста новление на закона, въ всичкить случан, гдъто причината, е извикала появление на закона сжществува, както и въ дадений случай причина, която е предизвикала постановление на закона за необходимостьта да се изслушва заключението на прокурора по дълата на такива лица, които сами не са въ състояние да ограчыть своить интереси предъ сждътъ, или по непълноправность, или по отсятствие, съществува еднакво както въ този случай, когато въ дълото участвува лице, за безизвъстностьта му, по конто е възбудено производство, тъй и тогава когато въ дѣлото участвува лице, което ф ктически отсжтству ва, за това защото тъзи и другить лица, за отежтетвието имъ, не могатъ еднакво да си защищавать интере ситъ. За това, мене се чини, че Сената въ едно отъ решенията си съвършено неправилно са билъ произнелъ, че заключението на прокурора не се изисква по двлата на лица, които се отнасять до имоть, кой то се намира подъ опека, преди явявание наслъдни

У насъ въ България на да ли ще има случаи по които да е било разглъдвано дъло, каквото по горъ се разяснява. Дъйствително въ 3 п. на ст. 33, спомъ нува за безизвъстно отсътствующитъ, че тръба да се изслуша прокурорското заключение, нъ какъ ще бъде редътъ при такъвъ случай и какво ще върши съдътъ, съки ще си дигне раменетъ, като нъщо не съществую ще въ законитъ, такъвъ недостатъкъ у нашитъ закони ще се изравни тогава, когато излъзатъ нашитъ граждански закони. Въ русскитъ устави (гражд. закони) на стр. 370 е предвидено правилото какъ се разглъдватъ такива дъла ст. ст. 1451—1460.

«По 4 пунктъ на 343 ст. заключението на прокурора, тръба да бъде изслушано също и при въпроси за подсждность и за пръреканията. Тъй като въ този пунктъ се говори въобще за обязанностъта на сжда да изслушва заключението на прокурора по въпроса за подеждностьта, то мене се чини че прокуроровото заключение тръба да бъде изслушано по всички въпроси за подеждность безразлично: възниква ли въпросъ за подеждностьта на дѣлото ratione material или ratione personal, и възбуждали са отъ самийты сждъ или една отъ странитъ на процесса. Що се огнася до обя занностить за изслушвание прокуроровото заключение, по въпросъ за препирни, то това правило може да има промъна само въ сждебната палата (аппел. сждъ), за това, че въ окражния сждъ, се възбуждатъ прерсканията; вато оть пьрва инстанция, въ която дълото се разръшава по прирекания, се явява сждебнага палата. Ог носително 5 пунктъ, който иска заключението на прокурора да бяде изслушано въ случаи принирея за подлогь на документи и въобще въ случаитъ когато въ граждански дъла, се обнаружвать обстоятелства, които подлежать на разглъдвание отъ углавенъ сждъ, ще забълъжа че прокурорското заключение тръба да се изслуша, само тогава когато, се предявява припирня за подлогъ на документа, а не се заявява само съмнение въ подлиностъта на какъвъ и да е документъ. Въ случай пакъ на откравание обстоятелства, подлежащи на разгажждание на углавенъ сждъ, заключението на прокурора ще тръба да се изслуша въ всъки случаи, щели зависи, отъ обстоятелствата подліжащи на разгліждание отъ углавни сждъ за разръшение на гражданското дъло т. е. изникнатъ ли такива въпроси които ще искатъ да се ріши дѣлото по напредъ по углавенъ редъ, които тръба да иматъ преюдициално значение и за разръшение гражданското дъло, или пакъ се разкриятъ такива обстоятелства, които подлежать на разглъждание отъ углавенъ смдъ, които никакъ и никакво отношение оть къмъ находящето се въ производството на гражд, дъло нъматъ и отъ разглъдвание на които въ еждътъ по главенъ редъ, разръшение грддажнекото дъло ни-какъ не зависи."

(Слъдва).

дописки.

Ломъ 16 Септ. 1882.

Уважаемий Г не Редакторе!

Съ настоящето си искамъ да ви заповная съ едно станало чудо въ Ломъ. Пемислете, че кой знае какво ще бжде това чудо, ивкое свърхестественно, не; то не е свърхестестевенно, а едно, кажи го, отъ обикновеннить, които често ставатъ тукъ тамъ по отечеството ни.

Азъ ще ви го кажж по единъ безпристрастенъ начинъ, безъ обаче да имамъ страхъ че ще да исповъдамъ истинната. Само това ще ви замоль да ме опростите, защото на кжео ви го излагамъ.

Преди една неделя Ломското народно училище се затвори, а причината е, защото иема пари! на учителите за два месеца не имъ ся плащало. Следътова токо избухна изъ средата на градътъ, една малка бурица отъ интриганство и изъ тжзи бурица, казвамъ, чу се единъ такъвъ мюзевирски гласъ: че този и този учитель е либералъ, хайде, правиме каквото правиме, да го махнеме отъ тукъ; той ни е като трънь въ очите; неможемъ да прогледаме отъ не-

Азъ зная отъ кого се подклажда тозн огънь, но него ще остава за сега на страна, защото не му е тука мъстото. За сега просто ще се огранича да вн кажа само това, което е и произвело нечутото чюдо въ Ломъ.

го; описва ни по въстищитъ и проч.!!..

Помощника на Кмета, Тодоръ Б. Кантаржиевъ, заедно съ безплодното дърво Василъ Белберина, скроили такъвъ планъ за испъжданието на единъ учитель, който подпълно осемь години става какъ учителствува въ Ломъ! паписали на хартия единъ протестъ когото Василъ Белберина поднасялъ на ивкои отъ гражданитъ да се подпинатъ, та съ този протестъ да можатъ, като го поднесжтъ на Градскиятъ кметъ и училищното настоятелство, да подъйствуватъ и отчислятъ учительтъ!

Но, споръдъ както се научавамъ, тъ съ това неуспели! А учительтъ, противъ когото тв работили това, като неможе да търпи твзи лоши противъ него кроения, и, освънъ това, като зъ пръдъ видъ и нередовното изплащание, той прибърза и си даде оставката. Слъдъ него поеледва го и вториятъ учитель, така щото днесь мъжкото ни народно училище е останало съ двама учители на четири отдъления съ 250 ученика!!! Научавамъ се, че училищното настоятелство е телеграфирало тукъ тамъ за учители, но видъ-щемъ, кой учитель ще дойде и да ли и съ него ще постмпять така твзи, които сега см на чело и въ които е властьта?! Дано Почитаемото Минстеретво на Проевъщението земе този произволь на тван личности противъ учителитв и по тънко да пемвдва работата, така щото да се узнае, кой е въ това отпошение виновать: учителить ли, които си дали оставкить, или тваи Господиновци, които отъ зависть къмъ истината.... А сега като имъ се може.... да разоряватъ училището и гражданитъ да си даватъ нарить на вътърътъ! Ако да имаше училищенъ инспекторъ, Василъ

Белберина и Тодоръ Б. Кантаржиевъ не би можли да праватъ подобни интриганства и да се располагатъ съ честъта и съдбата на учителитѣ! За сега толкова съ другото си писмо още повече нѣща има да ви открия. Научавамъ се, че учителитѣ отправили прошение до Министерството на Просвъщението, въ което го молили да земе въ внимание постъпката на лицата, които сж причина та си играятъ така съ съдбата на народнитѣ учители.

(Bams)

г. Трынь, 13 й Септемврий 1882 г.

І-не Редакторе!

На 11-ій текущий місець като дойдохъ въ града намърихъ 9 брой на въетника ви "Славянинъ", въ когото безумний Баламезовъ бивший Трынский околийский Началникъ, съ глупавата си дописка, са сили да опровергае дописката ми отъ 28 юния т. г. помъстена въ брой първий на въстника ви, който ми принисва най ажжовни качества, съ цвль да увъри почитаемата публика, че това което азъ съмь писаль, не било истина; за да увърък още веднажъ читателитв ви, както и самаго Баламезова, че това е истина, моля ви Г-не Редакторе да дадете мъсто въ стжлиоветь на уважаемия ви въстникъ, на слъдующитъ ми нъколко редовце.

Господствому Баламезовъ иска да увъри публиката, съ лжжливата си дописка, че той не билъ нито сънувалъ такова пъщо; наистина не го е съну-

валъ, ами го е правилъ!

Вие г-иъ Баламезовъ казвате че "за жалость не сте знаяли да има дюгенджия въ г. Трынь по име Д. Филиповъ, а то наистина не е за малка ваша жалость, но за гольма, да бъдете единъ околийский Началникъ въ единъ такъвъ малъкъ градецъ, а да незнаете кои гражданье го съставлявать; а това е ето защо, защото вне когато бъхте въ Трынь околийский Началинкъ, не ходехте по улицить, дьто сж дюгенджинть, та да са опознаете съ тъхъ, а се по кьоравить кюшета, дъто най-главната ви цъль бъще, да намърите иъкое момиче или слугиня, да го насилите, или пъкъ нъкого да избиете.

Осв'ять това какъ не ви е срамъ да лжжете тъй, незнаете ли баре когато б'яхте арестовали Филипова съ ц'яль да объечестите жена му, и когато той подаде прошение въ Окржжния Сждъ, отъ д'ято б'яхте повикани и ви са запов'яда да го освободите, и за което ви са заб'ялъжи, че не сте имали право да го арестувате?

Въ лъжливата си дописка, вие помънавате, че Сотиръ Милтеновъ не сж ползувалъ съ граждански права! на това азъ не мога да ви кажа друго, освънь че вие лжжете!

Колкото що казвате че палтото не вне било взъто, азъ нъмамъ нужда да ви расправямъ, понеже вне искате да давате дълото подъ сждъ, та тогава ще сж расправимъ предъ сждилището.

Да оставимъ венчко защото е било нощемъ, та може и да излъжете не е чудно, но това за гдъто казвате "че не сте биле съ съдъйствието на жандармить объечестили дъвойката" защо лжжете, не бъще ли това въ средъ пладнъ на 26 юния въ сжбота (пазарень день) когато венчкить селяни и граждани гледаха, но никой отъ въоруженитъ жандарми, които стояха около квартирата

ви, несмвене да дойде на помощь на момичето? А колкото що казвате "да ли ни единъ членъ отъ тжлпата неможе да заяви на Управителя за този личенъ произволъ", не единъ но и, десетъ дупи заявиха заедно съ баща и по имали кой да слуша (тогава нъмаше Управитель, а управляющий бъще Б.)

Тука заслужвате браво бе Г-нъ Баламезовъ, за гдъто сте изнамерили сръдство да гоните женить по улицить, да не ходыхть вечерь по късно отъ 8 часътъ, защото щъла да см напълни Трынската болница съ болни отъ венерическа болесть, но само това сте пропуснани, ама нейсе ако практикувате това и въ Кула ще ся поправите, ето какво сте пропуснали: Вие ако бъхте желаяли живота и здравието на неселението, нетръбваше да гоните женить изъ улицить, защото е срамота, а да издадете распорежданието си тамо дето требва, за да са спре ходението на женитъ по улицитъ, за да не сж пълни болницата съ болни отъ венерическа болесть.

И тъй Г-нъ Баламезовъ колкото за мозака, кому е билъ на мъсто мене или тебе, ние ще оставимъ на публиката да размисли, и ако сте съ намърение да давате дълото подъ сждъ, съвътвамъ ви приятелски да побързате по-скоро, защото всичкитъ обидени отъ сж подигнали протести.

Познайте ма още отъ сега.

Н. Ценовъ.

Разградъ 14 Септем. 1882

Г-не Редакторе!

Зарвкаль ся бехъ да ви пиша не защото нема що да ся пише, нъ защото бактисахъ да мя разнасять на самъ на татъкъ, та и затова бехъ поспредъ, нъ виждамъ че не ще ся вече търпи, затова земамъ перото да ви драсна една дръска и произволна постъпка отъ страна на нашето Гр. Об. Управление и полицията ни, спрямо съгражданинътъ ни Неофитъ Д. Камбосевъ.

Завчера на 11-ій того гр об. управление заедно съ полицията, пригавдала мъсата въ мъстната ни тукъ залхана, въ която по настоящемъ гражданинътъ ни Н. Д. Камбосевъ, е почналъ да коли биволския си сюрекъ. Огледа е станалъ и при присътствието на докторний Инспекторъ Г. Гримъ, който бе дошълъ случайно въ градж ни. Какво донесение стапало незная, иъ свъта са зачуди като чуха и видъха че солънить и други мъса са извадиха отъ кадозитъ чръзъ полицията ни и ся погребоха въ земята. За причината ся говори: а) че добитъкътъ ужъ билъ больнъ б) че Г. Камбосевъ преди да почне да коли, не билъ призовалъ Доктора да направи вгледъ на добитъка и да заплати на всякой добитькъ по 2. фр. "оглъдъ порасж", нъ върва ся че за послъднята причина ся закопаха мѣсата, защото соватска стока болна не бива и не е била. Г. Камбосевъ телеграфира въ Министерството и никъвъ отговоръ до съга, а стоката му закопана предъ очить му гние въ земята! Говори ся още че тая заповъдъ била дядена устно отъ Г. Грима, нъ като последний вчера ся завърна отъ Демирт баба Текеси гдето бе на расходъ съ Окражний ни Дойторъ, поднесло му ся отъ страна на Гр. Об. Упр. (слъдъ като ся законаха м'всата) за подписвание единъ протоколъ за заравянието на мъсата, то той (Г. Гримъ) отказалъ да казахъ да го законайте, а защото Г. Окр. ни Докторъ отсмтствувание на Текето и нъмание кой да приглъда принесенийтъ за закалвание вчера добитъкъ, то той вчера държе рамазанъ, а залханаджийтъ въроятно ще си получатъ дневнитъ пари и ще яджтъ и за добитаците за счетъ на Г. Камбосева. Кажете ми съга за Бога това не е ли повече отъ произволъ? Ла ся закопай на единъ Бъл. гражданинъ около за 5-6000 гр. стока безъ сждъ, безъ никакво сждебно решение, не е ли това и повече отъ Анархия? Какво ли ще рекмтъ на това пуйка мохаребеджинтъ Свищовци? О! радвайте ся съга превратаджии, натранени кметове и необуздани пачалници!

Тжви е най пръсната новина въ града ни, нъ пиша и все пакъ ма е страхъ, защото силните на деньтъ пъматъ ни страхъ пи срамъ и пито пжкъ ся боятъ че ще изгубятъ въ процеситъ си, ако би подигнатъ срещу нъкой дописникъ.

Още една новинка и стига. Кемалларский Окол. Н-къ—Казанджиевъ презъдене си като ся понапива добре, възсяда си коня и принушката смазва (и умира на часа) единъ турчинъ, а донася съ рапортъ С. Слѣдователь че добитаците смазали турчина и нѣмало никой да пртендира. Дѣлото е подъ слѣдствие другъ пжть повече.

Γ.

Пишжтъ ни изъ Силистра.

По саддствие политическо гонение по раздавание "Скендеръ Бей" учителя Т. Черневъ пябъга въ свободна Румелия.

Училище за комарджилъкъ въ Тутраканъ!

Selection Co

Нашия дописникъ изъ Тутраканъ ни съобщава, че тамъ отдавно връме, понеже са практикувалъ и добрѣ упражнявалъ този запаятъ т. е. комарджилъка, то имало и добри професори по тьзи часть на науката, конто приемали да предаватъ уроци, като се занимавали изъ тайнить стаи отъ въчерьта до зараньта да играять на комарь! До крайность предаденить на тъзи съсипателна пгра биле нъкълко лица, на които имената оставаме необнародвани, съ желание, дано се оставятъ отъ вредителна страсть, която въ Тутраканъ земала голъми размъри и мнозина си оплаквали празднить киспіки.

На 11-ій того пръдъ въчерть въ село Островъ (Раховско окрътъ) минутно се появила една много силна бура, придружена отъ едъръ градъ като о ряхи и въ растояние на 1/4 часъ, сичкитъ селски лозя, биле съвършенно убити. Селянитъ немогле да прибератъ почти нищо.

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЬ

Долонодписанний бжрзамъ чрвзъ настоящето си да изявя публично сжрдечната си благодарностъ Г ну Д-ру Менеру, койго употръби всичкото си старание за сжвжршенното излъкувание на дътего ми отъ грозната «Диария», която грабна много дътца тази година изъобятията на родителите имъ.

Видинъ, 7 Септемврий 1882 год.

Д. Ц. Коцовъ

drapen dro searen

учевникъ

ПО

MATEMATURATA

3A

третий классь на трикласснить народни училища.

Съставилъ

П. Икономовъ.

издава

Книгопродавинцата на Н. Тодоровъ ТЬРНОВО

1882.

ПРАКТИКЪ АДВОКАТЪ

Шуменъ, Ески-Джумая, Османъ Пазаръ и Върбица

г. Р. влжсковъ

Приемамъ процеси по разни Граждански,—Търговски и Углавни дъла съ умерена плата.—По Уголовни дъла безплатно, нуждающитъ са, нека сж отнесжтъ въ Ески-Джумая, гдъто се нахожда постоянното ми жилище.

Адвокатъ Г. Р. Блжсковъ,

ИЗВЪСТИЕ.

отъ забавачницата «Дътинска мждростъ».

Като ни заявиха отъ три мъста, вжнини градсве, желание да си проводитъ дъцата въ «Дътинска мждрость³ да живъягъ и се хранятъ при нази и питатъ за условие, ний извъстяваме за всеобщо знание:

 во Приемаме и отъ други градове дъца отъ четри до седемъ години.

2-ро При привожданиего имъ, тъхний роднина, баща или майка тръба да присяди три дена най малко, доръ навикни дътето.

3-то Ще плаща за жилище храна и пр. по 5 рубли мъсечно, три мъсеца предплата.

 то Освънъ родителска грижа, обещаваме и наглъждание отъ доктора на наша смътка.

5 то Приемамъ и наиссонери за народного четверокласно училище съ 6 рубли на мъсецъ. Пръдплата за три мъсеца и да има два ката дрехи вжишни и вжтръшни.

Свищовъ, 16 Септ. 1882

Никола Живковъ

улица Александровска.

обявление.

Новоиздадения учебникь по Вотанисата отъ М. Георгиевь, койго са препоръчва отъ Министерството на Народното Просъщение като учебна книга, може да се набави: у Книжарницата на Б. П. Др. "Промишление» София, а за крайдунавските мъста у Г-на Хаджи Цено Къневъ въ Видипъ.

Цѣната е само 2 1/2 лева

при покупката се правять удобни отстъпки.

Безъ предплата не се проваждатъ книги никому

HOBER FORBERT OF HORES HORE HORE TO HORE TO HORE TO HORE TO HER HORE TO HE HORE TO HER HOR

звучната метода

приленени на твърди корици, отъ гласнитъ по 4 отъ съгласнитъ и цифритъ по три.

Цѣна 2 лева съ испращанието имъ.

Намиратъ се за проданъ въ редавцията на в. «Славянинъ» Руссчукъ.

Стойностьта се приема и въ пощенски марки.

Русчукъ скоро-печатницата «Славянинъ»